

& aurum, & vasa, reposuitque in thesauris domus Domini. Tunc congregati sunt omnes majores natu Israel cum principibus tribuum, & duces familiarum filiorum Israel ad regem Salomonem in Jerusalem: ut deferrent arcam fœderis Domini de civitate David, id est, de Sion. Convenitque ad regem Salomonem universus Israel in mense Ethanim, in solèmi die, ipse est mensis septimus.

R. Peccavi super numerum arne maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cœli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, & Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Venerintque cuncti senes de Israel, & tulerunt arcam sacerdotés, & portaverunt arcam Domini, & tabernaculum fœderis, & omnia vasa Sanctuarii, quæ erant in tabernaculo: & ferèbant ea sacerdotés & Levite. Rex autem Salomon, & omnis multitudo Israel, quæ convenerat ad eum, gradiebatur cum illo ante arcam, & immolabant oves & boves absque estimatione & numero. Et intulerunt sacerdotés arcam fœderis Domini in locum suum, in oraculum templi, in Sanctum sanctorum subter alas cherubim. Siquidem cherubim expandebant alas super locum arce, & protegèbant arcam, & vectes ejus desuper.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. **V.** Domine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

In arca autem non erat aliud, nisi duæ tabulæ lapideæ, quas posuerat in ea Moyses in Horeb, quando pepigit Dominus fœdus cum filiis Israel, cum egredèrèntur de terra Ægypti. Factum est autem, cum exissent sacerdotés de Sanctuario, nebula implèvit domum Domini, & non poterant sacerdotés stare & ministrare propter nebulam: implèverat enim gloria Domini domum Domini. Tunc ait Salomon: Dominus dixit ut habitaret in nebula.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodiè: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intente. * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelso cœlorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo.

DOMINICA VIII.

Post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro tertio Regum.

Lectio j.

Cap. 9.

Factum est autem cum percussisset Salomon ædificium domus Domini, & ædificium regis, & omne quod optaverat & voluerat facere, apparuit ei Dominus secundò, sicut apparuerat ei in Gabaon. Dixitque Dominus ad eum: Exaudivi orationem tuam & deprecationem tuam, quam deprecatus es coram me: sanctificavi domum hanc, quam edificasti, ut ponerem nomen meum ibi in sempiternum, & erunt oculi mei & cor meum ibi cunctis diebus. Tu quoque si ambulaveris coram me, sicut ambulavit pater tuus, in simplicitate cordis, &

& in æquitate: & feceris omnia, quæ præcepi tibi: & legitima mea, & judicia mea servaveris, ponam thronum regni tui super Israel in sempiternum, sicut locutus sum David patri tuo, dicens: Non auferetur vir de genere tuo de solio Israel.

R. Preparate corda vestra Domini, & servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et.

Lectio ij.

Si autem aversione aversi fueritis vos & filii vestri, non sequentes me, nec custodièntes mandata mea, & ceremonias meas, quas proposui vobis, sed abieritis & coleritis deos alienos, & adoraveritis eos: auferam Israel de superficie terræ, quam dedi eis: & templum, quod sanctificavi nomini meo, projiciam à conspectu meo, eritque Israel in proverbium, & in fabulam cunctis populis. Et domus hæc erit in exemplum: omnis, qui transierit per eam, stupèbit, & sibilabit, & dicet: Quare fecit Dominus sic terræ huic, & domui huic? Et respondèbunt: Quia dereliquerunt Dominum Deum suum, qui eduxit patres eorum de terra Ægypti, & secuti sunt deos alienos, & adoraverunt eos, & colerunt eos: idcirco induxit Dominus super eos omne malum hoc.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de vobis patris mei: * Et unxit me unctione misericordiæ suæ. **V.** Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestie liberavit me. Et.

Lectio iij.

Explètis autem annis viginti postquam edificaverat Salomon duas domos, id est, domum Domini, & domum regis (Hiram rege Tyri, præbente Salomoni ligna cedrina &

abiègna, & aurum juxta omne quod opus habierat), tunc dedit Salomon Hiram viginti oppida in terra Galilææ. Et egressus est Hiram de Tyro, ut vidèret oppida, quæ dederat ei Salomon, & non placuerunt ei, & ait: Hæc sunt civitates, quas dedisti mihi, frater? Et appellavit eas terram Chabul, usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad Regem Salomonem centum viginti talenta auri. **R.** Dominus qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestie liberavit me, * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **V.** Misit Deum misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Ex libro Sancti Augustini Episcopi de Civitate Dei.

Lib. 17, cap. 8, sub medium.

Lectio iv.

Facta est quidem nonnulla imago rei futuræ etiam in Salomone, in eo quòd templum edificavit, & pacem habuit secundum nomen suum (Salomon quippe pacificus est Latine) & in exordio regni sui mirabiliter laudabilis fuit. Sed eadem sua personæ per umbram futuram prænuñtiabat etiam ipse Christum Dominum nostrum, non exhibebat. Undè quædam de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista prædicta sint, dum Scriptura sancta etiam reverè gestis prophetans, quodammodo in eo figuram delineat futurorum.

R. Percussit Satil mille, & David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philistheum, & abstulit opprobrium ex Israel. **V.** Nonne iste est David, de quo conebat in choro, dicentes: Satil percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio v.

NAm præter libros divinæ historiae, ubi regnasse narratur, Psalmus etiam septuagésimus primus titulo nómīnis ejus inscriptus est. In quo tam multa dicuntur, quæ omnino ei convenire non possunt; Dómino autem Christo aptissima perspicuitate convēniunt: ut evidenter appareat, quod in illo figurā qualiscūque adumbrata sit, in isto autem ipsa veritas præsentata.

R. Montes Gélboe, nec ros, nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. * Ubi omnes montes, qui estis in circūitu ejus, visitet Dóminus: a Gélboe autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vi.

Notum est enim, quibus tēminis regnum conclusum fuerit Salomónis, & tamen in eo Psalmo legitur, ut alia taceam: Dominabitur a mari usque ad mare, & a flumine usque ad tēminos orbis terræ: quod in Christo videmus impleri. A flumine quippe dominandi sumpsit exórdium, ubi baptizatus a Joanne, eodem monstrante cepit agnoscere a discipulis, qui eum non solum magistrum, verum etiam Dóminum appellaverunt.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicūque ambulasti, firmans regnum tuum in ætérnum.

V. Fecique tibi nomen grande, iuxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

R. vij. Peccavi super númerum aræ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cœli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci.

V. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

R. vij. Duo Sēraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sabaoth.

* Plena est omnis terra gloria ejus. * Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro tērtio Regum.

Lectio i.

Cap. 10.

SEd & regina Saba, audita famā Salomónis in nómīne Dómini, venit tentare eum in ænigmatibus. Et ingressa Jerusalem multo cum comitatu, & divitiis, camélis portántibus arómata, & aurum infinitum nimis, & gemmas pretiosas, venit ad regem Salomónem, & locuta est ei univērsa quæ habebat in corde suo. Et docuit eam Salomon omnia verba, quæ proposuerat: non fuit sermo, qui regem posset latere, & non responderet ei.

V. Recordare Dómine testamēti tui, & dic Angelo percipienti: Cesset jam manus tua, * Ut non desoleris terra, & ne perdas omnem animam vivam. * Ego sum qui peccavi, ego qui inique egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur óbservo furor tuus Dómine a populo tuo. Ut.

Lectio ij.

VIdens autem regina Saba omnem sapiéntiam Salomónis, & domum, quam ædificaverat, & cibos mense ejus, & habitacula servórum, & órdenes ministrántium, vestesque eórum, & pincernas, & holocausta, quæ offerbat in domo Dómini, non habebat ultra spiritum. Dixitque ad regem: Verus est sermo quem audivi in terra mea super sermónibus tuis, & super sapi-

piéntia tua: & non credēbam narrántibus mihi, donec ipsa veni, & vidi óculis meis, & probavi quod mēdia pars mihi nuntiata non fuerit: major est sapiéntia & ópera tua, quam rumor, quem audivi.

R. Exaudisti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificarem templum nómīni tuo: * Bénedic, & sanctifica domum istam in sempitérnum, Deus Israël. * Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iij.

BEati viri tui, & beati servi tui, qui stant coram te semper, & ándunt sapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedictus, cui complacuisti, & posuit te super thronum Israël, eó quod dillexerit Dóminus Israël in sempitérnum, & constituit te regem, ut faceres judicium & justitiam. Dedit ergo regi centum viginti talēta auri, & arómata multa nimis, & gemmas pretiosas: non sunt allata ultra arómata tam multa, quàm ea, quæ dedit regina Saba regi Salomóni. Sed & classis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir, attulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, & gemmas pretiosas.

R. Audi Dómine hymnum, & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint óculi tui aperti, & aures tuæ intente. * Super domum istam die ac nocte. * Rēspice Dómine de Sanctuário tuo, & de excelso cœlorum habitáculo. Super domum. Glória Patri. Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro tērtio Regum.

Lectio i.

Cap. 11.

REx autem Salomon adamavit mulieres alienigenas multas, filiam quoque Pharaonis, & Moabitidas, & Ammonitidas, Idumæas, & Sidónias, & Hethæas: de gen-

tibus, super quibus dixit Dóminus filiis Israël: Non ingrediemini ad eas, neque de illis ingredientur ad vestras: certissimè enim avertent corda vestra ut sequamini deos earum. His itaque copulatus est Salomon ardentissimo amore. Fueruntque ei uxores quasi reginæ septingenta, & concubinae trecēntæ: & avertentur mulieres cor ejus. Cūque jam esset senex, depravatum est cor ejus per mulieres, ut sequeretur deos aliénos: nec erat cor ejus perfectum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus.

R. Dómine, si convērsus fuerit populus tuus, & oraverit ad sanctuárium tuum: * Tu exaudies de cœlo Dómine, & libera eos de manibus inimicórum suórum. * Si peccaverit in te populus tuus, & convērsus egerit peniténtiam, veniensque oraverit in isto loco. Tu exaudies.

Lectio ij.

SEd colēbat Salomon Astárthen deam Sidoniorum, & Moloch idólum Ammonitarum. Fecitque Salomon quod non placuerat coram Dómino, & non adimplevit ut sequeretur Dóminum, sicut David pater ejus. Tunc ædificavit Salomon fanum Chamos idólo Moab, in monte qui est contra Jerusalem, & Moloch idólo filiorum Ammon. Atque in hunc modum fecit univērsis uxóribus suis alienigenis, quæ adolebant thura, & immolabant diis suis.

R. Factum est, dum tólleret Dóminus Eliam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamabat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. * Cūque pēgerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei divisérunt utrumque, & ascendit Elias per túrbinem in cœlum. Eliséus clamabat.

Lec.

Lectio iij.

Igitur iratus est Dominus Salomoni, quod aversa esset mens ejus à Domino Deo Israël, qui apparuerat ei secundò, & præceperat de verbo hoc ne sequeretur deos alienos, & non custodivit, quæ mandavit ei Dominus. Dixit itaque Dominus Salomoni: Quia habuisti hoc apud te, & non custodisti pactum meum, & præcepta mea, quæ mandavi tibi, dirumpens scindam regnum tuum, & dabo illud servo tuo. Verumtamen in diebus tuis non faciam propter David patrem tuum.

R. Ego te tuli de domo patris tui dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in ætèrnum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnòrum qui sunt in terra: & requiem dedit tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glòria Patri. Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro tertio Regum.

Lectio j.

Cap. 11. e.

Jeroboam quoque filius Nabath, Ephrathus, de Sarèda, servus Salomònis, cujus mater erat nòmine Sarva, mullier vidua, levavit manum contra regem. Et hac est causa rebelliónis adversus eum, quia Salomon ædificavit Mello, & coæquavit voraginem civitatis David patris sui. Erat autem Jeroboam vir fortis & potens: vidensque Salomon adolescentem bonæ indolis & industrium, constituerat eum præfectum super tributa universæ domus Joseph.

R. Peccavi super númerum arène maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem celi præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram

tuum: * Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio iij.

Factum est igitur in tempore illo ut Jeroboam egrederetur de Jerúsalem. & inveniret eum Ahias Silonites Propheta in via, opertus pallio novo: erant autem duo tantum in agro. Apprehendensque Ahias pallium suum novum, quo coopertus erat, scidit in duodecim partes. Et ait ad Jeroboam: Tolle tibi decem scissuras: hæc enim dicit Dominus Deus Israël: Ecce ego scindam regnum de manu Salomònis, & dabo tibi decem tribus.

R. Exaudisti Dòmine orationem servi tui, ut ædificarem templum nòmini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Dòmine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Voluit ergo Salomon interficere Jeroboam: qui surrexit, & aufugit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, & fuit in Ægypto usque ad mortem Salomònis. Reliquum autem verbòrum Salomònis, & omnia quæ fecit, & sapientia ejus: ecce universa scripta sunt in libro verbòrum dierum Salomònis. Dies autem, quos regnavit Salomon in Jerúsalem super omnem Israël, quadraginta anni sunt. Dormivitque Salomon cum patribus suis, & sepultus est in civitate David patris sui, regnavitque Ròboam filius ejus pro eo.

R. Audi Dòmine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hòdie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intente. * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Dò-

mi

mine de sanctuario tuo, & de excelsò cælòrum habitaculo. Super domum. Glòria Patri. Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro tertio Regum.

Lectio j.

Cap. 12.

Venit autem Ròboam in Sichem: illuc enim congregatus erat omnis Israël ad constituendum eum regem. At verò Jeroboam filius Nabath, cùm adhuc esset in Ægypto profugus à facie regis Salomònis, audita morte ejus, reversus est de Ægypto. Miseruntque & vocaverunt eum: venit ergo Jeroboam, & omnis multitudo Israël: & locuti sunt ad Ròboam, dicentes: Pater tuus durissimum jugum imposuit nobis: tu itaque nunc imminue paululum de imperio patris tui durissimo, & de jugo gravissimo, quod imposuit nobis, & serviemus tibi. Qui ait eis: Ite usque ad tertium diem, & revertimini ad me.

R. Præparate corda vestra Dòmino, & servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicòrum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et.

Lectio iij.

Cumque abisset populus, inivit consilium rex Ròboam cum senioribus, qui assistebant coram Salomòne patre ejus, cùm adhuc viveret, & ait: Quod datis mihi consilium, ut respondeam populo huic? Qui dixerunt ei: Si hòdie obedieris populo huic, & servieris, & petitioni eòrum cesseris, locutusque fueris ad eos verba lenia, erunt tibi servicuntis diebus. Qui dereliquit consilium senum, quod dederant ei, & adhibuit adolescentes, qui nutriti fuerant cum eo, & assistebant illi.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de

ovibus patris mei: * Et unxit me unctiòne misericordiae suæ. **V.** Dòminus, qui eripuit me de oris leònibus, & de manu bestiae liberavit me. Et unxit.

Lectio iij.

Respondique rex populo dura, derelicto consilio seniorum, quod ei dederant, & locutus est eis secundum consilium juvenum, dicens: Pater meus aggravavit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro: pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cadam vos scorpionibus. Et non acquievit rex populo: quoniam aversatus fuerat eum Dòminus, ut suscitaret verbum suum, quod locutus fuerat in manu Ahia Silonitæ, ad Jeroboam filium Nabath. Videns itaque populus quod nolisset eos audire rex, respondit ei, dicens: Quæ nobis pater in David? vel quæ hereditas in filio Isai?

R. Dòminus, qui eripuit me de ore leònibus, & de manu bestiae liberavit me, * Ipse me eripiet de manibus inimicòrum meòrum. **V.** Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulòrum leònium. Ipse me. Glòria Patri. Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro tertio Regum.

Lectio j.

Cap. 14. b.

Dixit autem Dòminus ad Ahiam: Ecce uxor Jeroboam ingrediens tui consulat te super filio suo qui ægròtat. Hæc & hac loquers ei. Cùm ergo illa intraret, & dissimularet se esse quæ erat, & auditiv Ahias sonitum pedum ejus introëntis per ostium, & ait: Ingrederè uxor Jeroboam: quare ahiam te esse simulat? ego autem missus sum ad te durus nuncius.

R. Percussit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Dòmini erat cum illo: percussit Philisthæum,

tham, & abstulit opprobrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem millia? **Quia.**

Lectio ij.

V. Ade, & dic Jeroboam: Hæc dicit Dominus Deus Israël: Quia exaltavi te de medio populi, & dedi te ducem super populum meum Israël: & scidi regnum domus David, & dedi illud tibi, & non fuisti sicut servus meus David, qui custodivit mandata mea, & secutus est me in toto corde suo, faciens quod placitum esset in conspectu meo: sed operatus es mala super omnes, qui fuerunt ante te, & fecisti tibi deos alienos & conflatas, ut me ad iracundiam provocares, me autem projecisti post corpus tuum.

V. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos. **V.** Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus visiter Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

T Deico ecce ego indicam mala super domum Jeroboam, & percutiam de Jeroboam mingentem ad parietem, & clausum, & novissimum in Israël: & mundabo reliquias domus Jeroboam sicut mundari solet simus usque ad purum. Qui mortui fuerint de Jeroboam in civitate, comedent eos canes: qui autem mortui fuerint in agro, vorabunt eos aves cœli: quia Dominus locutus est. Tu igitur surge, & vade in domum tuam: & in ipso introitu pedum tuorum in urbem morietur puer.

V. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: **V.** Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in ætænum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta

nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

SABBATO.

De libro tertio Regum.

Lectio i. *Cap. 18. d.*

Accedens autem Elias ad omnem populum, ait: Usquequò claudicatis in duas partes? si Dominus est Deus, sequimini eum: si autem Baal, sequimini illum. Et non respondit ei populus verbum. Et ait rursus Elias ad populum: Ego remansi Propheta Domini solus: propheta autem Baal quadringenti & quinquaginta viri sunt.

V. Peccavi super numerum aræne maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cœli præ multitudine iniquitatis mee: quoniam irritavi iram tuam, **V.** Et malum coram te feci.

V. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Dentur nobis duo boves, & illi eligant sibi bovem unum, & in frusta cadentes ponant super ligna, ignem autem non supponant: & ego faciam bovem alterum, & imponam super ligna, ignem autem non supponam. Invocate nomina deorum vestrorum, & ego invocabo nomen Domini mei: & Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis populus ait: Optima propositio.

V. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: **V.** Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Domine, & qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo. **Benedic.** **Lec-**

Lectio iij.

Dixit ergo Elias propheta Baal: Eligite vobis bovem unum, & facite primi, quia vos plures estis: & invocate nomina deorum vestrorum, ignemque non supponatis. Qui cum tulissent bovem, quem dederat eis, fecerunt: & invocabant nomen Baal de mane usque ad meridiem, dicentes: Baal exaudi nos. Et non erat vox, nec qui responderet: transilebantque altare quod fecerant. Cumque esset jam meridies, illudbat illis Elias, dicens: Clamate voce majore.

V. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tue intente. **V.** Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelso cœlorum habitaculo. Super domum. Glória Patri. Super.

Ad Magnificat. Antiphona.

Dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in cœlum, Elisæus clamabat: Pater mi, currus Israël; & auriga ejus.

DOMINICA IX.**Post Pentecosten.****In primo Nocturno.**

Incipit liber quartus Regum.

Lectio i. *Cap. 1.*

Prevaricatus est autem Moab in Israël, postquam mortuus est Achab. Ceciditque Ochozias per cancellos cœnaculi sui, quod habebat in Samaria, & egrotavit: misitque nuntios, dicens ad eos: Ite, consulite Beelzebub deum Accaron, utrum vivere queam de infirmitate mea hæc. Angelus autem Domini locutus est ad Eliam Thesbiten, dicens: Surge, & ascende in occursum nuntiorum regis Samariæ, & dices ad eos: Numquid non est Deus in Israël, ut eatis ad consulendum

Beelzebub deum Accaron? Quam ob rem hæc dicit Dominus: De lætulo, super quem ascendistis, non descendes, sed morte morieris.

V. Præparate corda vestra Domino, & servite illi soli: **V.** Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum.

V. Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

Et abiit Elias. Reversisque sunt nuntii ad Ochoziam. Qui dixit eis: Quare reversi estis? At illi responderunt eis: Vir occurrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertimini ad regem, qui misit vos, & dicitis eis: Hæc dicit Dominus: Numquid, quia non erat Deus in Israël, mittis tu consulatur Beelzebub deus Accaron? Idecirco de lætulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

V. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: **V.** Et unxit me unctioe misericordiæ suæ. **V.** Dominus, qui eripuit me de ore leonum, & de manu bestiarum liberavit me. Et unxit.

Lectio iij.

Qui dixit eis: Cujus figuræ & habitus est vir ille, qui occurrit vobis, & locutus est verba hæc? At illi dixerunt: Vir pilosus, & zona pellicæa accinctus reñibus. Qui ait: Elias Thesbites est. Misitque ad eum quinquagenarium principem, & quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum: sedentique in vertice montis, ait: Homo Dei, rex præcepit ut descendas. Respondensque Elias, dixit quinquagenario: Si homo Dei sum, descendat ignis de cœlo, & devoret te, & quinquaginta tuos. Descendit itaque ignis de cœlo, & devoravit eum, & quinquaginta qui erant cum eo.

R. Dominus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestie liberavit me, * Ipse me eripiet de manibus inimicórum meórum. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de médio catulórum leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.
Sermo Sancti Augustini Episcopi.
Sermone 201. de Tempore.

Lectio iv.

In lectionibus, quæ nobis diébus istis recitantur, fratres charissimi, frequenter admónui, ut non sequámur litteram occidentem, & vivificántem spiritum relinquámus. Sic enim Apóstolus ait: Littera enim occidit, Spiritus vivificat. Si enim hoc tantum volúmus intelligere, quod sonat in littera: aut parvam, aut propè nullam ædificatiónem de divinis lectionibus capiémus. Illa enim omnia, quæ recitantur, typus erant & imago futurórum. In Judæis enim figurata, in nobis, grátia Dei donante, compléta sunt.

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: * Quia manus Dómini eram cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio v.

Beatús enim Elias typum hábit Dómini Salvatoris. Sicut enim Elias à Judæis persecutiónem passus est: ita & verus Elias Dóminus noster ab ipsis Judæis reprobátus est, & contemptus. Elias reliquit gentem suam: & Christus deseruit synagógam. Elias abiit in désertum: & Christus venit in mundum. Elias in déserto corvis ministrántibus pascebátur: & Christus in déserto mundi hujus Géntium fide recitur.

R. Montes Géibo³, nec ros, nec pluvia véniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circuítu ejus, visitet Dóminus: à Géibo³ autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vj.

Corvi enim illi, qui beato Elize, jubente Dómino, ministrábant, Géntium pópulum figurábant: propete³ & de Géntium Ecclésia dicitur: Nigra sum, & formósa, filia Jérusalem. Unde est Ecclésia nigra, & formósa? Nigra per natúram, formósa per grátiam. Unde nigra? Ecce in iniquitatibus conceptus sum, & in delictis péperit me mater mea. Unde formósa? Aspérget me hysópo, & mundábor: lavábis me, & super nivem dealbábor.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. **V.** Fecisti tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

R. vj. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicata sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitudine iniquitatís meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quóniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

R. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glóriá ejus. **V.** Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt, Sanctus. Glória Patri. Plena.

FE-

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j.

A Ccesserunt filii Prophetárum, qui erant in Jéricho, ad Eliséum, & dixerunt ei: Numquid nosti quia Dóminus hodié tollet dñm tuum à te? Et ait: Et ego novi: siléte. Dixit autem ei Elias: Sede hic, quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Quia ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelinquam te. Ierunt igitur ambo páriter, & quinquaginta viri de filiis Prophetárum secúti sunt eos, qui & steterunt ecóntra, longè: illi autem ambo stabant super ripam Jordánem.

R. Recordáre Dómine testaméti tui, & dic Angelo percútiéti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem animam vivam. **V.** Ego sum qui peccávi, ego qui iniqué egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertátur óbsacro furor tuus Dómine à pópulo tuo. Ut non.

Lectio ij.

T Ulitque Elias pállium suum, & involvit illud, & percussit aquas, quæ divisæ sunt in utrámpartem, & transierunt ambo per siccum. Cúmque transissent, Elias dixit ad Eliséum: Póstula quod vis ut faciam tibi, ántequam tollar à te. Dixitque Eliséus: Obsecro ut fiat in me duplex spiritus tuus. Qui respondit: Rem difficilem postulásti: áttamen si videris me, quando tollar à te, erit tibi quod petisti: si autem non videris, non erit.

R. Exaudisti Dómine oratiónem servitui, ut ædificárem templum dñm tuo: * Bénedic, & sanctifica domum istam in sempitérnum, Deus Israël. **V.** Dómine, qui custodís pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iij.

C Umque pérgerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei divisérunt utrumque: & ascendit Elias per turbínem in cœlum. Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. Et non vidit eum amplius: apprehenditque vestiméta sua, & scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Eliæ, quod ceciderat ei: reversisque stetit super ripam Jordánis. **R.** Audi Dómine hymnum, & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hodié: ut sint óculi tui apérti, & aures tue inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Dómine de sanctuário tuo, & de excélo cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j.

E Gressus est igitur rex Joram in die illa de Samaria, & recénsuit univérsum Israël. Misitque ad Jósaphat regem Juda, dicens: Rex Moab recessit à me, veni mecum contra eum ad prælium. Qui respondit: Ascendam: qui meus est, tuus est: pópulus meus, pópulus tuus: & equi mei, equi tui. Dixitque: Per quam viam ascendemus? At ille respondit: Per désertum Idumææ. Perrexerunt igitur rex Israël, & rex Juda, & rex Edom, & circúierunt per viam septem diérum; nec erat aqua exercitui, & jumentis, quæ sequebantur eos.

R. Dómine, si convérsum fuerit pópulus tuus, & oráverit ad Sanctuárium tuum: * Tu exaudies de cœlo Dómine, & libera eos de manibus inimicórum suórum. **V.** Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsum égerit poenitentiam, veniensque oráverit in isto loco. Tu exaudies.

Lec-

Lectio ij.

Dixitque rex Israël: Heu heu heu, congregavit nos Dominus tres reges, ut traderet in manus Moab. Et ait Josphat: Estne hic Propheta Domini, ut deprecemur Dominum per eum? Et respondit unus de servis regis Israël: Est hic Elisæus filius Saphat, qui fundebat aquam super manus Eliae. Et ait Josphat: Est apud eum sermo Domini. Descenditque ad eum rex Israël, & Josphat rex Juda, & rex Edom. Dixit autem Elisæus ad regem Israël: Quid mihi & tibi est? Vade ad Prophetas patris tui, & matris tuæ.

R. Factum est, dum tolleret Dominus Ellam per turbinem in caelum. **E**lisæus clamabat dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. **V.** Cumque pergerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus & equi ignei dividerunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in caelum. Elisæus.

Lectio iij.

Et ait illi rex Israël: Quare congregavit Dominus tres reges hos, ut traderet eos in manus Moab? Dixitque ad eum Elisæus: Vivit Dominus exercituum, in cuius conspectu sto, quod si non vultum Josphat regis Judæ erubescerem, non attendissem quidem te, nec perxissem. Nunc autem adducite mihi psaltem. Cumque caneret psaltes, facta est super eum manus Domini, & ait: Hæc dicit Dominus: Facite alveum torrentis hujus fossas, & fossas. Hæc enim dicit Dominus: Non videbitis ventum, neque pluviam; & alveus iste replebitur aquis, & bibetis vos, & familia vestra, & jumenta vestra. Parumque est hoc in conspectu Domini: insuper tradet etiam Moab in manus vestras.

R. Ego te tuli de domo patris tui,

dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et tui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. **V.** Feclique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem decem tibi ab omnibus inimicis tuis. Et tui tecum. Glória Patri. Et tui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j.

Cap. 4.

Mulier autem quædam de uxoribus Prophetarum clamabat ad Elisæum, dicens: Servus tuus vir meus mortuus est, & tu nosti quia servus tuus fuit timens Dominum: & ecce creditor venit ut tollat duos filios meos ad serviendum sibi. Cui dixit Elisæus: Quid vis ut faciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respondit: Non habeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parum olei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mutuum ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca. Et ingrederet, & claude ostium tuum, cum intrinsecus fueris tu, & filii tui: & mitte inde in omnia vasa hæc: & cum plena fuerint, tolles.

R. Peccavi super numerum aræne maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Vit itaque mulier, & clausit ostium super se, & super filios suos: illi offerébant vasa, & illa infundebat. Cumque plena fuissent vasa, dixit ad filium suum: Affert mihi adhuc vas. Et ille respondit:

Non

Non habeo. Stetitque oleum. Venit autem illa, & indicavit homini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende oleum, & redde creditori tuo: tu autem, & filii tui vivite de reliquo. Facta est autem quedam dies, & transibat Elisæus per Sunam: erat autem ibi mulier magna, quæ tenuit eum ut comederet panem: cumque frequenter inde transiret, divertebat ad eam ut comederet panem. Quæ dixit ad virum suum: Animadverto quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequenter. Faciamus ergo ei cenaculum parvum, & ponamus ei in eo lectulum, & mensam, & sellam, & candelabrum, ut cum venerit ad nos, maneat ibi.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Domine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic, & sanctifica.

Lectio iij.

Facta est ergo dies quedam, & veniens divertit in cenaculum, & requievit ibi. Dixitque ad Giezi puerum suum: Voca Sunamiticam istam. Qui cum vocasset eam, & illa stetit coram eo, dixit ad puerum suum: Loquere ad eam: Ecce, sedule in omnibus ministrasti nobis, quid vis ut faciam tibi? Numquid habes negotium, & vis ut loquar regi, sive principi militiæ? Quæ respondit: In medio populi mei habito. Et ait: Quid ergo vult ut faciam ei? Dixitque Giezi: Ne quæras: filium enim non habet, & vir ejus senex est. Præcepit itaque ut vocaret eam: quæ cum vocata fuisset, & stitisset ante ostium, dixit ad eam: In tempore isto, & in hac eadem hora, si vita comes fuerit, habebis in utero filium. At

Pari Æstiva.

illa respondit: Noli queso, domine mi, vir Dei, noli mentiri ancillæ tuæ. Et concepit mulier, & peperit filium in tempore, & in hora eadem, quæ dixerat Elisæus.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intentæ. * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelso caelorum habitaculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j.

Cap. 6. e & 7.

Congregavit Bénadad rex Syrie universum exercitum suum, & ascendit, & obsidebat Samariam. Factaque est fames magna in Samaria: & tandiu obsessa est, donec venundaretur caput asini octoginta argenteis, & quarta pars cabi stercoris columbarum quinque argenteis. Cumque rex Israël transiret per murum, mulier quædam exclamavit ad eum, dicens: Salva me domine mi rex. Qui ait: Non te salvat Dominus: unde te possum salvare? de aræa, vel de torculari?

R. Preparavit corda vestra Domino, & servite illi soli. * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum.

V. Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

Dixitque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respondit: Mulier ista dixit mihi: Da filium tuum, ut comedamus eum hodie, & filium meum comedemus cras. Coximus ergo filium meum, & comeditus. Dixitque ei die altera: Da filium tuum, ut comedamus eum. Quæ abscondit filium suum. Quæ cum audisset rex scidit vestimenta sua,

O

&

& transibat per murum. Viditque omnis populus cilicium, quo vestitus erat ad carnem intrinsecus. Et ait rex: Hæc mihi faciat Deus, & hæc addat, si steterit caput Elisæi filii Saphat super ipsum hodiè, Elisæus autem sedebat in domo sua, & senes sedebant cum eo.

R. Deus omnium exauditor est: ipse movit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: **•** Et unxit me unctiõne misericordiæ suæ. **Y.** Dõminus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestia liberabit me. Et unxit.

Lectio ij.

Premisit itaque virum: & antequam veniret nuntius ille, dixit ad senes: Numquid scitis quod miserit filius homicidæ hic, ut prædatur caput meum? Videte ergo, cum venerit nuntius, claudite ostium, & non sinatis eum introire: ecce enim sonitus pedum domini ejus post eum est. Adhuc illo loquente eis, apparuit nuntius, qui veniebat ad eum. Et ait: Ecce, tantum malum à Dõmino est: quid amplius expectabo à Dõmino? Dixit autem Elisæus: Audite verbum Dõmini: Hæc dicit Dõminus: In tempore hoc cras modius similia uno statere erit, & duo modii hordei statere uno, in porta Samariæ.

R. Dõminus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestia liberavit me, **•** Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **Y.** Miserit Deus misericordiam suam, & veritatem suam, animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse me. Gloria Patri. Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j.

Lisæus autem locutus est ad mulierem cujus vivere fecerat filium, dicens: Surge, vade tu & domus tua, & peregrinâre ubicumque

repereris: vocavit enim Dõminus famem, & veniet super terram septem annis. Quæ surrexit, & fecit juxta verbum hominis Dei: & vadens cum domo sua, peregrinata est in Terra Philistiim diebus multis. Cùmque finit essent anni septem, reversa est mulier de Terra Philistiim: & ingressa est ut interpellaret regem pro domo sua, & pro agris suis.

R. Percussit Saul mille, & David decem millia: **•** Quia manus Dõmini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. **Y.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio ij.

Rex autem loquebatur cum Giezi puero viri Dei, dicens: Narra mihi omnia magnalia quæ fecit Elisæus. Cùmque ille narraret regi quomodo mortuum suscitasset, apparuit mulier, cujus vivificaverat filium, clamans ad regem pro domo sua, & pro agris suis. Dixitque Giezi: Dõmine mi rex, hæc est mulier, & hic est filius ejus, quem suscitavit Elisæus. Et interrogavit rex mulierem: quæ narravit ei. Deditque ei rex eunuchum unum, dicens: Restitue ei omnia quia sunt, & universos redditus agrorum à die, qua reliquit terram, usque ad præsens.

R. Montes Gélboè, nec ros, nec pluvia veniant super vos: **•** Ubi ceciderunt fortes Israël. **Y.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dõminus: à Gélboè autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

Venit quoque Elisæus Damascum, & Bénadad rex Syriæ agrotabat: nuntiaveruntque ei dicentes: Venit vir Dei hic. Et ait rex ad Házael: Tolle tecum mune-

nera, & vade in occursum viri Dei, & cõsule Dõminum per eum, dicens: Si evadere poterò de infirmitate mea hæc? Ivit igitur Házael in occursum ejus. Cùmque stetisset coram eo, ait: Filius tuus Bénadad rex Syriæ misit me ad te, dicens: Si sanari poterò de infirmitate mea hæc? Dixitque ei Elisæus: Vade, dic ei: Sanaberis: porro ostendit mihi Dõminus quia morte morietur.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dõminus, & posui te pascere gregem populi mei: **•** Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in ætèrnum. **Y.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

S A B B A T O.

De libro quarto Regum.

Lectio j.

Elisæus autem prophètes vocavit unum de filiis prophetarum, & ait illi: Accinge lumbos tuos, & tolle lenticulam olei hanc in manu tua, & vade in Ramoth Gàlaad. Cùmque veneris illic, videbis Jehu filium Jósaphat filii Namisi: & ingressus suscitabis eum de medio fratrum suorum, & introducas in interius cubiculum. Tenensque lenticulam olei, fundes super caput ejus, & dices: Hæc dicit Dõminus: Unxi te regem super Israël. Aperiesque ostium, & fugies, & non ibi subsistes. Abiit ergo adolescens puer prophète in Ramoth Gàlaad, & ingressus est illic: ecce autem principes exercitus sedebant, & ait: Verbum mihi ad te, ò princeps. Dixitque Jehu: Ad quem ex omnibus nobis? At ille dixit: Ad te, ò princeps.

R. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt pec-

cata mea: & non sum dignus videre altitudinem cœli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam. **•** Et malum coram te feci. **Y.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Et surrexit & ingressus est cubiculum: at ille fudit oleum super caput ejus, & ait: Hæc dicit Dõminus Deus Israël: Unxi te regem super populum Domini Israël, & percutes domum Achab domini tui, & ulciscar sanguinem servorum meorum Prophetarum, & sanguinem omnium servorum Dõmini de manu Jezabel. Perdamque omnem domum Achab: & interficiam de Achab mingentem ad parietem, & clausum, & novissimum in Israël. Et dabo domum Achab, sicut domum Jeroboam filii Nabat, & sicut domum Bàasa filii Ahia. Jezabel quoque comedent canes in agro Jezabel, nec erit qui sepeliat eam. Aperuitque ostium, & fugit.

R. Exaudisti Dõmine orationem servii tui, ut edificarem templum nominis tuo: **•** Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **Y.** Dõmine, qui custodis pacem cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Jehu autem egressus est ad servos domini sui: qui dixerunt ei: Rectene sunt omnia? quid venit insanus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hominem, & quid locutus sit. At illi responderunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc hæc locutus est mihi, & ait: Hæc dicit Dõminus: Unxi te regem super Israël. Festinaverunt itaque, & unusquisque tolles pallium suum posuerunt sub pedibus ejus,

in similitudinem tribunális, & ceciderunt tuba, atque dixerunt: Regnavit Jehu.

R. Audi Dómine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tue inténtæ. **S.** Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Dómine de sanctuario tuo, & de excelso cœlorum habitaculo. Super domum. Glória Patri. Super.

Ad Magnificat, Antiphona.
Fecit Joas rectum coram Dómino cunctis diebus, quibus dócuit eum Jojada sacerdos.

DOMINICA X.

Post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 9. f. 10.

ANno undécimo Joram filii Achab, regnavit Ochozias super Judam, venitque Jehu in Jézrahel. Porró Jézabel intróitu ejus audito, depinxit oculos suos stibio, & ornávit caput suum, & respexit per fenestram ingredientem Jehu per portam, & ait: Numquid pax potest esse Zambrí, qui interfecit dñm suum? Levavitque Jehu faciem suam ad fenestram, & ait: Quæ est ista? & inclinaverunt se ad eum duo, vel tres eunuchi. At ille dixit eis: Precipitate eam deorsum. Et præcipitaverunt eam, aspersusque est sanguine paries, & aquórum úngula conculcaverunt eam. Cúmque introgressus esset, ut comederet, biberetque, ait: Ite, & videte maledictam illam, & sepelite eam: quia filia regis est.

R. Præparate corda vestra Dómino, & servite illi soli. **S.** Et liberabit vos de manibus inimicórum vestrórum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos aliénos de médio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

CUmque isseut ut sepelirent eam, non invenerunt nisi calvariám, & pedes, & summas manus. Reversiquenuntiaverunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini est, quem locutus est per servum suum Eliám Thebsitent, dicens: In agro Jézrahel comedent canes carnes Jézabel, & erunt carnes Jézabel, sicut stercus super faciem terræ in agro Jézrahel, ita ut prætereúntes dicant: Hæccine est illa Jézabel? Erant autem Achab septuaginta filii in Samaria: scripsit ergo Jehu litteras, & misit in Samariam, ad optimates civitátis, & ad majóres natu, & ad nutritios Achab, dicens: Statim ut acceperitis litteras has, qui habetis filios dñi vestri, & currus, & equos, & civitates firmas, & arma, eligit meliorem, & eum qui vobis placuerit de filiis dñi vestri, & eum ponite super sólium patris sui, & pugnate pro domo dñi vestri.

R. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: **S.** Et unxit me unctiõne misericordiæ suæ. **V.** Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestię liberávit me. Et.

Lectio iij.

TImuerunt illi vehementer, & dixerunt: Ecce duo reges non potuerunt stare coram eo, & quomodo nos valebimus resistere? Miserunt ergo præpositi domus, & præfecti civitátis, & majóres natu, & nutritii, ad Jehu, dicentes: Servi tui sumus, quæcumque jusseris faciémus, nec constituémus nobis regem: quæcumque tibi placeat, fac. Rescripsit autem eis litteras secundo, dicens: Si mei estis, & obeditis mihi, tollite capita filiórum dñi vestri, & venite ad me hac eadem horá cras in Jézrahel. Porró filii regis, septuaginta viri apud optimates

tes civitátis nutriebántur. Cúmque venissent litteræ ad eos, tulerunt filios regis, & occiderunt septuaginta viros, & posuerunt capita eórum in cõphinis, & miserunt ad eum in Jézrahel.

R. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestię liberávit me, & Ipse me eripiet de manibus inimicórum meórum. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de médio catulórum leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 25. in Epistolam ad Romanos.

Lectio iv.

NON putémus nos excusationem habituros, si quando delictórum sócios invenérimus: nam istud supplicium magis augébit. Quandóquidem & serpens magis punctus est quàm muller: quemámodum, & muller plus quàm vir, & Jézabel majóres pœnas dedit, quàm Achab vineæ raptor. Ipsa quippe univérsam istud negotium texerat, regique lapsus occasionem dederat. Igitur & tu quoque si reliquis perditiónis causa fueris, graviora patieris, quàm qui per te subvèrsi sunt. Neque enim peccatæ tantum in se perditiónis habet, quantum quod reliqui ad peccándum inducuntur.

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: **S.** Quia manus Dómini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicentes: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio v.

ITaque si quando peccantes vidérimus, non solum non impellamus, sed & extrahámus ex ipso mali-

tie báarthro; ne & aliénæ perditiónis pœnas demus. Recordémur quoque perpétuo terribilibus illius tribunális, flammis igneí, vinculórum insolubilium, profundárum tenebrárum, stridorum dentium, venenosique vermis. Sed dicit: Benignus est Deus. Ergo hæc ómnia verba sunt, & neque punitur dives ille Lazari contéptor, neque fatuæ virginis à sponso rejiciuntur? Ergo qui Christum non pavérunť, in ignem diabolo preparátum non abibunt? Ergo qui sórdidis est vëstibus, non peribit, manus ad pedes vincustus? Qui centum denários à consérvo suo exégit, non tradetur tortóribus? Quod de mœchis dictum est, nimirum quod vermis eórum non moriétur, & ignis eórum non extinguétur, verum non erit?

R. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos: **S.** Ubi ceciderunt fortæ Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, visitet Dóminus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vj.

SEd minatur ista tantummodo Deus? Uti que inquires. Et undé, dice quæso, tantam rem audes publice loqui, atque ex te ipso ferre sententiam? Ego quippe & ex iis quæ dixit Deus, & ex iis quæ fecit, contrarium probare pótero. Quod si propter futuram non credis, vel saltem propter ea quæ jam facta sunt, crede. Non enim certè minatur & verba tantummodo, quæ facta sunt & in opus ipsum exierunt. Quis igitur totum orbem inducto diluvio stagnávit, ac grave illud naufragium, omnimodamque géneris nostri perditiónem effecit? Quis deinde fulmina illa, telaque flammántia super terram Sodomórum dimisit? Quis univérsam Ægypti exercitum in mare demersit? Quis synagógam Abiron combussit?

Quis septuaginta illa millia propter Davidis peccatum uno temporis momento peste occidit? Nonne haec omnia & alia Deus illis intulit?

¶ Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: ¶ Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum.

¶ Feci que tibi nomen grande, iuxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

¶ *vij.* Peccavi super numerum arenae maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem caeli pra multitudine iniquitatis meae: quoniam irritavi iram tuam, ¶ Et malum coram te feci. ¶ Quoniam iniquitatum meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

¶ *viii.* Duo Scephim clamabant alter ad alterum: ¶ Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth: ¶ Plena est omnis terra gloria ejus. ¶ Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio i.

¶ *Cap. 11.*
Athalia vero mater Ochoziae, videns mortuum filium suum, surrexit, & interfecit omne semen regium. Tollens autem Josaba filia regis Joram, soror Ochoziae, Joas filium Ochoziae, furata est eum de medio filiorum regis, qui interficiebantur, & nutricem ejus de triclinio: & abscondit eum a facie Athaliae, ut non interficeretur. Eratque cum ea sex annis clam in domo Domini: porro Athaliae regnavit super terram.

¶ Recordare Domine testamenti tui, & dic Angelo percutienti: Cesset jam manus tua, ¶ Ut non desoleatur terra, & ne perdas omnem animam vivam. ¶ Ego sum qui peccavi, ego qui inique egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur obsecro furor tuus Domine a populo tuo. Ut.

Lectio ii.

¶ Anno autem septimo misit Jojada, & assumens centuriones, & milites, introduxit ad se in templum Domini, pepigitque cum eis foedus: & adiurans eos in domo Domini, ostendit eis filium regis: & praecipit illis, dicens: Iste est sermo, quem facere debetis. Tertia pars vestrum introrat sabba to, & observet excubias domus regis. Tertia autem pars sit ad portam Sur: & tertia pars sit ad portam, quae est post habitaculum scutiariorum: & custodietis excubias domus Messa. Duae vero partes e vobis, omnes egredientes sabba to, custodiant excubias domus Domini circa regem.

¶ Exaudisti Domine orationem servi tui, ut aedificarem templum nominis tui: ¶ Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. ¶ Domine, qui custodis pactum cum servo tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iii.

¶ Et assumentes singuli viros suos, qui ingrediebantur sabba to, cum his qui egrediebantur sabba to, venerunt ad Jojada sacerdotem. Qui dedit eis hastas, & arma regis David, quae erant in domo Domini. Et steterunt singuli habentes arma in manu sua, a parte templi dextrae, usque ad partem sinistram altaris, & aedis, circum regem. Productique filium regis, & posuit super eum diademata, & testimonium: feceruntque eum regem, & unxerunt: & plaudentes manu, dixerunt: Vivat rex.

R.

¶ Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuae intentae. ¶ Super domum istam die ac nocte. ¶ Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelso caelorum habitaculo. Super. Gloria Patri. Super.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio i.

¶ Anno septimo Jehu regnavit Joas: & quadraginta annis regnavit in Jerusalem. Nomen matris ejus Sebia de Bersabee. Fecitque Joas rectum coram Domino cunctis diebus, quibus doctum eum Joada sacerdos. Verumtamen ex Sebia non abstulit: adhuc enim populus immolabat, & adolebat in excelsis incensum.

¶ Domine, si conversus fuerit populus tuus, & oraverit ad sanctuarium tuum: ¶ Tu exaudies de caelo Domine, & libera eos de manibus inimicorum suorum. ¶ Si peccaverit in te populus tuus, & conversus egerit penitentiam, veniensque oraverit in isto loco. Tu exaudies.

Lectio ii.

¶ Dixitque Joas ad sacerdotes: Omnem pecuniam sanctorum, quae illata fuerit in templum Domini a praetereuntibus, quae offertur pro pretio animae, & quam sponte & arbitrio cordis sui inferunt in templum Domini: accipiant illam sacerdotes juxta ordinem suum, & instaurant sartatecta domus, si quid necessarium viderint instauratione.

¶ Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in caelum: ¶ Elisaeus clamabat dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auriga ejus. ¶ Cumque pergerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei diviserunt

utrumque, & ascendit Elias per turbinem in caelum. Elisaeus.

Lectio iii.

¶ Igitur usque ad vigesimum tertium annum regis Joas, non instauraverunt sacerdotes sartatecta templi. Vocavitque rex Joas Joada pontificem & sacerdotes, dicens eis: Quare sartatecta non instauratis templi? nolite ergo amplius accipere pecuniam juxta ordinem vestrum, sed ad instaurationem templi reddite eam. Prohibitique sunt sacerdotes ultra accipere pecuniam a populo, & instaurare sartatecta domus.

¶ Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: ¶ Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum.

¶ Feci que tibi nomen grande, iuxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i.

¶ Elisaeus autem aegrotabat infirmitate, qua & mortuus est: descenditque ad eum Joas rex Israel, & flebat coram eo, dicebatque: Pater mi, pater mi, currus Israel & auriga ejus. Et ait illi Elisaeus: Affer arcum & sagittas. Cumque attulisset ad eum arcum, & sagittas, dixit ad regem Israel: Pone manum tuam super arcum. Et cum posuisset ille manum suam, superposuit Elisaeus manum suam manibus regis, & ait: Aperi nestram orientalem. Cumque aperuisset, dixit Elisaeus: Jace sagittam. Et jecit. Et ait Elisaeus: Sagitta salutaris Domini, & sagitta salutaris contra Syriam: percutiesque Syriam in Aphee, donec consumas eam.

O 4

R.

R. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præmultitudine iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, & malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me estsemper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

ET ait: Tolle sagittas. Qui cum tulisset, rursùm dixit ei: Percute trabem terram. Et cum percussisset tribus vicibus, & stetisset, iratus est vir Dei contra eum, & ait: Si percussisses quinquies, aut sexies, sive septies, percussisses Syriam usque ad consumptionem: nunc autem tribus vicibus percutes eam. Mortuus est ergo Elisæus, & sepelièrunt eum. Latrunculi autem de Moab venerunt in terram in ipso anno.

R. Exaudisti Dòmine orationem servi tui, ut ædificarem templum nòmini tuo: * Bènedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Dòmine, qui custòdis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Bènedic.

Lectio iij.

Quidam autem sepelièntes hòminem, viderunt latrunculos, & projecerunt cadaver in sepulchro Elisæi. Quod cum tetigissent ossa Elisæi, revixit homo, & stetit super pedes suos. Mortuus est autem Hazaël rex Syria, & regnavit Bènadad filius ejus pro eo. Porrò Joas filius Joachaz tulit urbes de manu Bènadad filii Hazaël, quas tulerat de manu Joachaz patris sui jure prælii, tribus vicibus percussit eum Joas, & reddidit civitates Israël.

R. Audi Dòmine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodiè: ut sint oculi tui aperti, & aures tue intentæ. * Super domum

istam die ac nocte. **V.** Respice Dòmine de sanctuario tuo, & de excelsò cælorum habitaculo. Super domum. Glòria Patri. Super domum.

F E R I A Q U I N T A.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap. 17.*

Anno autem nono Osée, cepit rex Assyriòrum Samariam, & transtulit Israël in Assyrios: posuitque eos in Hala, & in Habor juxta fluvium Gozan, in civitatibus Medòrum. Factum est enim, cum peccassent filii Israël Dòmino Deo suo, qui eduxerat eos de terra Ægypti, de manu Pharaonis regis Ægypti, coluerunt deos aliènos. Et ambulaverunt juxta ritum Gèntium, quas consumperat Dòminus in conspectu filiorum Israël, & regum Israël: quia similiter fecerant. Et offenderunt filii Israël verbis non rectis Dòminum Deum suum: & edificaverunt sibi excelsa in cunctis urbibus suis.

R. Præparate corda vestra Dòmino, & servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicòrum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferete deos aliènos de mèdio vestri. Et.

Lectio ij.

ET testificatus est Dòminus in Israël & in Juda per manum omnium Prophetarum & Vidèntium, dicens: Revertimini à vitis vestris pèssimis, & custodite præcepta mea, & ceremonias, juxta omnem legem, quam præcepi patribus vestris: & sicut misi ad vos in manu servòrum meòrum Prophetarum. Qui non audierunt, sed induraverunt cervicem suam juxta cervicem patrum suòrum, qui noluerunt obedire Dòmino Deo suo. Et abjecerunt legitimum patrum eòrum, & pactum, quod pepigit cum patribus eòrum, & testificationes, quibus contestatus est eos: secutique sunt vanitates, & vanègèrunt.

R.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óribus patris mei: * Et unxit me unctione misericordiae suae. **V.** Dòminus, qui eripuit me de ore leònis, & de manu bestiae liberavit me. Et.

Lectio iij.

Iratiusque est Dòminus vehementer Israël, & abstulit eos à conspectu suo, & non remansit nisi tribus Juda tantummodo. Sed nec ipse Juda custodivit mandata Dòmini Dei sui: verùm ambulavit in erroribus Israël, quos operatus fuerat. Projecitque Dòminus omne semen Israël, & afflixit eos, & tradidit eos in manu diripièntium, donec perciperet eos à facie sua: ex eo jam tempore, quo scissus est Israël à domo David, & constituerunt sibi regem Jeròboam filium Nabat.

R. Dòminus, qui eripuit me de ore leònis, & de manu bestiae liberavit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicòrum meòrum. **V.** Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de mèdio catulòrum leònium. Ipse me. Glòria Patri. Ipse me.

F E R I A S E X T A.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap. 17. d.*

Separavit Jeròboam Israël à Dòmino, & peccare eos fecit peccatum magnum. Et ambulaverunt filii Israël in univèrsis peccatis Jeròboam quae fecerat: & non recesserunt ab eis, usquequò Dòminus auferret Israël à facie sua, sicut locutus fuerat in manu omnium servòrum suòrum Prophetarum: translatique est Israël de terra sua in Assyrios, usque in diem hanc.

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: * Quia manus Dòmini erat cum illo: percussit Philistæum, & abstulit opprobrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo ca-

nèbant in choro, dicèntes: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia. *Lectio ij.*

Adduxit autem rex Assyriòrum de Babylone, & de Cutha, & de Avah, & de Emath, & de Sephàrvaim: & collocavit eos in civitatibus Samariae pro filiis Israël: qui possederunt Samariam, & habitaverunt in urbibus ejus. Cùmque ibi habitare coepissent, non timebant Dòminum: & immisit in eos Dòminus leones, qui interficièbant eos.

R. Montes Gélboès, nec ros, nec pluvia veniunt super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dòminus: à Gélboè autem transeat. Ubi. *Lectio iij.*

Nuntiatumque est regi Assyriòrum, & dictum: Gentes, quas transtulisti, & habitare fecisti in civitatibus Samariae, ignorant legitima Dei terræ: & immisit in eos Dòminus leones, & ece interficiunt eos, eò quòd ignorènt ritum Dei terræ. Præcepit autem rex Assyriòrum, dicens: Dicite illuc unum de sacerdotibus, quos inde captivos adduxistis: & vadat, & habitet cum eis: & doceat eos legitima Dei terræ.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dòminus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubi cùmque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnòrum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glòria Patri. Et fui tecum.

S A B B A T O.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap. 18.*

Anno tèrtio Osée filii Ela regis Israël, regnavit Ezechias filius Achaz regis Juda. Viginti quinque annòrum erat, cùm regnare

ca-

cepisset: & vigintinovem annis re-
navit in Jerusalem: nomen matris
ejus Abi filia Zachariae. Fecitque
quod erat bonum coram Dómino,
juxta omnia quae fecerat David pa-
ter ejus. Ipse dissipavit excelsa, &
contrivit státuas, & succidit lu-
cos, confregitque serpentem aneum,
quem fecerat Móyses: siquidem us-
que ad illud tempus filii Israël ado-
lebant ei incensum: vocabitque no-
men ejus Nohéstan. In Dómino Deo
Israél sperávit.

R. Peccávi super número arenae
maris, & multiplicata sunt peccáta
mea: & non sum dignus vidére alti-
tudinem caeli prae multitudinis in-
iquitatis meae: quóniam irritávi iram
tuam, & Et malum coram te feci.
Y. Quóniam iniquitatem meam ego
cognosco, & delictum meum contra
me est semper, quia tibi soli peccávi.
Et.

Lectio ij.

Itaque post eum non fuit similis
ei de cunctis rébus Juda, sed
neque in his, qui ante eum fuerunt:
& adhæsit Dómino, & non recessit a
vestigiis ejus, fecitque mandata ejus,
quae præceperat Dóminus Móysi.
Unde & erat Dóminus cum eo, &
in cunctis, ad quae procedebat, sa-
piens se agébat. Rebéllavit quoque
contra regem Assyriórum, & non
servivit ei. Ipse percussit Philisthaos
usque ad Gazam, & omnes térmi-
nos eórum, à Turre ostódium us-
que ad civitatem munifant.

R. Exaudisti Dómine orationem ser-
vi tui, ut aedificarem templum nómi-
ni tuo: * Bénedic, & sanctifica do-
mum istam in sempiternum, Deus
Israél. **Y.** Dómine, qui custodís pac-
tum cum servis tuis, qui ambulat
coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iij.

Anno regis Ezechiae, qui
erat annus séptimus Osée filii
Ela regis Israël, ascendit Salmánasar

rex Assyriórum in Samariam, & op-
pugnávit eam, & cepit. Nam post
annos tres, anno sexto Ezechiae, id
est, nono anno Osée regis Israël,
capta est Samaria: & transtulit rex
Assyriórum Israël in Assyrios, col-
locavitque eos in Hala, & in Habor
fluvii Gozan in civitatibus Medo-
rum: quia non audierunt vocem
Dómini Dei sui, sed prætergressi
sunt pactum ejus: omnia, quae præ-
ceperat Móyses servus Dómini, non
audierunt, neque fecerunt.

R. Audi Dómine hymnum, & ora-
tionem, quam servus tuus orat coram
te hódie: ut sint oculi tui aperti,
& aures tuae inténtae. * Super do-
mum istam die ac nocte. **Y.** Respi-
ce Dómine de sanctuario tuo, & de
excélsis caelórum habitáculo. Super
domum. Glória Patri. Super.

Ad Magnificat, Antiphona.

Obsecro, Dómine, memento quæso
quómmodo ambuláverim coram te in
veritate, & in corde perfécto, &
quod placitum est coram te, fécerim.

D O M I N I C A X I.**Post Pentecosten.****In primo Nocturno.****De libro quarto Regum.****Cap. 20.**

In diébus illis agrotávit Ezechias
usque ad mortem: & venit ad
eum Isaias filius Amos, Prophéta,
dixitque ei: Hæc dicit Dóminus
Deus: Præcipe domui tuae: morieris
enim tu, & non vives. Qui convér-
tit faciem suam ad parietem, & orá-
vit Dóminum, dicens: Obsecro Dó-
mine, memento quæso quómmodo
ambuláverim coram te in veritate,
& in corde perfécto, & quod pláci-
tum est coram te, fécerim. Flevit
itaque Ezechias fletu magno.

R. Præparáte corda vestra Dómi-
no, & servite illi soli: * Et liberábit
vos de manibus inimicórum vestró-
rum. **Y.** Convertimini ad eum in

to-

to-
to corde vestro, & auferite deos
aliénos de medio vestri. Et.

Lectio ij.

Et ántequam egredérétur Isaias
mediam partem atrii, factus
est sermo Dómini ad eum, dicens:
Revertere, & dic Ezechiae duci pó-
puli mei: Hæc dicit Dóminus Deus
David patris tui: Audivi orationem
tuam, & vidi læcymas tuas: & ecce
sanavi te, die tértio ascédes tem-
plum Dómini. Et addam diébus tuis
quindecim annos: sed & de manu
regis Assyriórum liberábo te, & ci-
vitatem hanc, & prótegam urbem
istam propter me, & propter Da-
vid servum meum. Dixitque Isaias:
Afferre massam ficórum. Quam cum
attulissent, & possissent super ul-
cus ejus, curátus est.

R. Deus omnium exauditor est: ip-
se misit Angelum suum, & tulit me
de óvibus patris mei: * Et unxit
me unctiõne misericórdia suae.

Y. Dóminus, qui eripuit me de ore
leonis, & de manu bestiae liberábit
me. Et.

Lectio iij.

Dixerat autem Ezechias ad
Isaiam: Quod erit signum, quia
Dóminus me sanábit, & quia ascen-
súrussum die tértia templum Dómi-
ni? Cui ait Isaias: Hoc erit signum
ad Dómino, quod factúrus sit Dómi-
nus sermõnem, quem locútus est:
Vis ut ascéndat umbra decem lineis,
an ut revertátur tótidem grádibus?
Et ait Ezechias: Facile est, umbram
erescere decem lineis: nec hoc volo
ut fiat, sed ut revertátur retrórsim
decem grádibus. Invocávit itaque
Isaias Prophéta Dóminum, & re-
dúxit umbram per lineas, in quibus
jam descénderat in horológio Achaz,
retrórsim decem grádibus.

R. Dóminus, qui eripuit me de ore
leonis, & de manu bestiae liberávit
me, * Ipse me eripiet de mani-
bus inimicórum meórum. **Y.** Misit

Deus misericórdiam suam & veri-
tatem suam: animam meam eripuit
de medio catulórum leonum. Ipse.
Glória Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.

De Expositiõne Sancti Hierónymi
Presbyteri in Isaiam Prophétam.
Lib. 11. in Isaiam cap. 38.

Lectio iv.

Ne eleváretur cor Ezechiae post
incredibiles triumphos, & de
media captivitate victóriam, infir-
mitate corpóris sui visitátur, & au-
dit se esse moritúrum: ut convér-
satur ad Dóminum flectat sententiam
ejus. Quod quidem & in Jona Pro-
pheta légimus, & in comminatiõni-
bus contra David: quae dicuntur fu-
tura, nec facta sunt, non Deo mu-
tante sententiam, sed provocante
humánum genus ad notitiam sui. Do-
minus enim pœnitens est super ma-
litiis. Convertitque Ezechias faciem
suam ad parietem, quia ad templum
ire non póterat. Ad parietem au-
tem templi, juxta quod Salomon pa-
latium extruxerat: vel absolute ad
parietem, ne læcymas suas assi-
dentibus ostentare viderétur.

R. Percussit Saúl mille, & David
decem millia: * Quia manus Dó-
mini erat cum illo: percussit Philis-
thæum, & abstulit oppróbrium ex
Israél. **Y.** Nonne iste est David, de
quo canébat in choro, dicétes:
Saúl percussit mille: & David decem
milia? Quia.

Lectio v.

Audiensque se esse moritúrum,
non præcatur vitam & annos
plurimos, sed in Dei judicio quid
velit prestare, dimittit. Nóverat
enim idcirco Deo placuisse Salo-
mõnem, quóniam annos vite non pe-
tenter ampliores: sed itúrus ad Dó-
minum narrat ópera sua, quómmodo
ambuláverit coram eo in veritate
& in corde perfécto. Felix conscién-
tia, quae afflictionis tempore bonó-
rum